

Bocskai István Általános Iskola és Nevelési Tanácsadó hírei

Nyári tábor a Balatonnál

2003. augusztus 4-11-ig a biharkeresztesi Bocskai István Általános Iskola 32 tanulója nyári nyelvi –német, angol–táborozáson vett részt Balatonyörökön, 3 nyelvtanár és az iskola igazgatója vezetésével.

A kellemesen eltelt hét alatt, napi 4 órás, délelőttönként megtartott nyelvi órákon különböző témakörökben válhattak jártassá tanulóink: pl: bemutatkozás, utazás és jegyváltás, tájékozódás egy településen, vásárlás üzletekben és a postán, ebéd az étteremben stb. Élénkítették ezeket a legtöbbször szabadban tartott órákat a játékos feladatok, rejtvények, dalok és tánc tanulása, mesék eljátszása.

Délutánjainkat, a forróságot elviselhetővé tette a Balaton hús-kellemes, bár nem túl mély vize, valamint a batalonedericsi Afrika Múzeum és az azt körülvevő szafari park meglátogatása, ill. a keszthelyi csodálatos Festetics-kastély megtekintése, ahol szakszerű, bőséges tárlatvezetés tette még emlékezetesebbé a látottakat.

Egész napos kirándulás részesei is lehettünk, amikor hajóval Badacsonyra utaztunk, ellátogattunk a festői Kisfaludy-házhoz, majd Tapolcán a híres Tavi-barlangban kerestünk menedéket a majd 40°C-os meleg elől. A nyelvi ismeret gyakorlására is módot találtak tanítványaink, hiszen megismerkedtek német fiatalokkal a balatoni strandolás során és jól boldogultak a társalgásban, címet cseréltek (főleg a 8-os lányok).

Estéknént túráztunk a balatonyöröki látványosságokhoz, a tűzvész áldozatai emlékére emelt Mihály-kápolnához, majd a több km-re lévő Szépkilátáshoz, ahonnan az esti Balaton felejthetetlen látványában gyönyörködhattunk, a távoli fények és a Hold ezüsthídja kápráztatott el bennünket.

A táborlakók „táplálásáról” két bojti szakácsnéni gondoskodott, akik fenséges étkekkel tették emlékezetessé táborozásunkat. Utolsó esténken szellemi és játékos vetélkedőt rendeztünk tanítványainknak, melyen számot adhattak a kirándulásokon látottakról ill. tanultakról, valamint ügyességükről. A napot disco zárta, melyen még más helyről érkezett táborlakók is ropták a táncot.

Úgy vélem tudásban és élményekben gazdagabbak lettünk. A hazautazáskor a gyerekek többsége úgy nyilatkozott: jövőre ugyanitt!

Tokai Istvánné tanár

„Tumaroj muro jilo”

Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma pályázatot hirdetett olyan intézmények számára, amelyek kiemelt fontosságúnak tartják az etnikummal való törődést. A Bocskai István Általános Iskola és Nevelési Tanácsadó megnyerte a Cigány hagyományörző és kulturális hét „Tumaroj muro jilo” Tiétek a szívem programmal a megvalósításhoz szükséges pályázati összeget. A gyerekek Biharkeresztesről és a környező településekről hagyományörző, népiismereti foglalkozásokon, kézműves délutánokon, roma integrációs önismereti játékokon, táncházban is részt vehettek. Az intézmény pályázói mellett köszönetet kell mondanunk mindazoknak, akik felajánlásaikkal segítettek a programsorozat sikerét. Szabó Vincéné mentálhigiénikus, önismereti foglalkozást tartott, Csutakné Nemes Júlia, Márton Gabriella, Horváthné Tóth Ibolya, Tóth Istvánné, Hegyi Gyuláné kézműves foglalkozásokat vezettek, Benkő Sándorné táncórájairól, tánckultúráról tartott előadást és táncházát szervezett. Különösen nagy sikere volt a rendezvénysorozat folyamán az önismereti játékoknak. A személyiségfejlesztési cél az értékűköztetés volt. Néhány a legkedveltebb játékok közül: sziluett rajz, cserebólt, Hová dugtuk el a roma szólás és közmondás elemeket, Te vagy Gazsi, mert..., bizalomjátékok, Roma szimbólumkártya készítése, Romának lenni azért jó, ..., roma családrajz, pantomim, roma viccek dramatizálása, időgéputazás (10 év múlva) stb. A romaintegrációs önismereti játékokban a gyerekek személyiségének sokoldalú fejlesztése valósulhatott meg. Úgy gondoljuk a mosolygó, elégedett arcok igazolták elgondolásunkat a pályázati anyag sikeresen megvalósulhatott.

Erdei Iskolában jártunk

Szeptember 1-je első nap Rárópusztán. Miután otthonosan berendezkedtünk ideiglenes szállásunkon, egy hosszú gyalogtúra várt ránk az Ipoly partján. Fel a hegyre kidőlt fákon, omladozó sziklákon, hasadékokon vezetett utunk. Azon az estén és még az elkövetkező 1-2 éjszakán is sokáig ébren voltunk. Így rossz néven vettük a vekker csörgését. Reggelente a napunk tornával kezdődött. Reggeli után Salgótarjánba, az Öblösüveggyárba látogattunk el. Itt az üvegfűjás kézi és gépi gyártásával ismerkedtünk meg. Utána a bányászat titkaiba pillanthatunk be. Megtapasztaltuk, hogy milyen lehetett a bányászok élete sok-sok méterrel a föld alatt. Ezen a napon meglepetés ért bennünket. Éjfélkor megszólalt a jelzőhang, melyre fel kellett sorakoznunk. Éjszakai túrára mentünk. Nem vihettünk zseblámpát, csak magunkra és a társunkra hagyatkozhattunk. Jobbról szakadék, balról az erdő vett körül minket. Jelszó: „Járt utat járatanért el ne hagyj!” A következő nap Balassagyarmat-Horpács az úti cél, a palócok mindennapi életével babonáikkal, szokásaikkal ismerkedtünk meg a „Bölcsőtől a sírig” című kiállításon. Délután Horpácson Mikszáth klasszicista emlékházában voltunk. Személyes tárgyait nézhettük meg. Szép idézetek hatoltak a lelkünk mélyébe. Csütörtökön egy kovácsműhelyt és egy kosárfonót látogattunk meg, ahol emlékebe egy szerencsepátkót és egy kosárkát kaptunk. Délután a Lovardában próbálkoztunk a lovaglással, igaz csak sétáltunk a lovakkal, de számunkra így is csodálatos élmény volt. Az este szórakozással telt valamennyiünknek, bolondballagás és zenés est volt a program. Elérkeztünk az utolsó naphoz, amit már végérvényesen az erdei iskolában töltöttünk. 8-osok lettünk és többet nem lesz rá alkalmunk, hogy a hegyek „vendégszeretétét” élvezzük. Az eltelt 6 év alatt nagyon sok érdekes élménnyel tértünk újra meg újra haza, amelyek életre szóló emléket jelentenek nekünk. **Balogh Edina 8.a**